

А Богъ, този всещедрий подател на сѣко добро, съ помощъта, на когото сми дочакади днешний радостенъ день, нека, чрѣзъ молитвитѣ на Ваше високопрѣосвященство, продѣлжи животѣтъ на милостивиятъ ни царь Султанъ Абдуль Азиса и да Му подари тихо и славно царуване, та да можемъ и ний, неговитѣ вѣрни подданици, подѣ благотворителната Му и покровителна сѣнка да преминемъ благополученъ и благочестивъ животъ! Нека поживи тѣй сѣщо Великий визирь, другитѣ високи министри и чиновници, Негово святѣйше блаженство, Българскитѣ Екзархъ и тебе високопрѣосвященный владико, за многая лѣта. Аминъ.

Слѣдъ това Н. В. П. началъ проповѣдъта си съ тѣзи думи: »Благословенъ Господь Богъ израилевъ, иже посѣкти и сотвори избавление людемъ своимъ.«

Съ развитието на този текстъ, той, слѣдъ като сърадва народѣтъ за сполуката и благодари за словото и за чувствата, които му са изказахъ въ него, разви причинитѣ, които сѣ породили този въпросъ, причини, прѣдизвикани отъ злоупотрѣбленията и незаконността на Гърко-фенерското духовенство; правдата на Българитѣ; въстѣржествуванieto на правдата, което въстѣржествуване отдаде още на провидението и на Султановата милость надѣ своитѣ подданици; длѣжноститѣ на народѣтъ къмъ Бога, къмъ царятъ и къмъ възобновената му черква, като отправи и сѣрдечни молитви за длѣгоденствието и славата на нашѣтъ царь Султанъ, както и за славата на дѣржавата, и най-сѣтитѣ разви и доказа незаконността на произнесенната надѣ Българетѣ схизма отъ страна на Цариградската грѣцка патриярхия.

